

POTÁ•Ā½E DOPRAVNĀ•

ĀEtrtek, 09 Ānor 2012

V dopravních prostĀ™edích se dĀ›jou vĀ›ci... Sice uĀ¾ to není tak "tĀ›sné", jako blahé pamĀ›ti ve starých tramvajích, kdy se u pomalu ani dýchat nedalo, jak tam byli lidé natlaĀ•eni, kdy ze dveĀ™í visely hrozny lidí, drĀ¾ících se obĀ•as jen jednou rukou a stojících nĀ›kdy i jen na jedné noze... Vzpomínáte? Ale - stejnĀ› to stojí za to:

Jedna pĀ›kná dívka ve velmi tĀ›sné koĀ¾ené sukni (mĀ›la ji vzadu celou na zip, odshora dolĀ›) Ā•ekala na autobus. Jenom kdyĀ¾ autobus pĀ™ijede, zjistila, Ā¾e schody jsou tak vysoko a sukniĀ› tak úzká, Ā¾e ani nezdvihne nohu, aby mohla nastoupit. Sáhne proto rukou dozadu a kousek zipu rozepne. Ale sukniĀ› drĀ¾í poĀ™ád stejnĀ› a nepovolí, na ni se uĀ¾ tlaĀ›í dav nastupujících... V panice sáhne znovu dozadu a rozepne zip ještĀ› víc, ale sukniĀ› poĀ™ád nic. . Lidé uĀ¾ hartusí, k tomu zdrĀ¾uje, a dívce je to uĀ¾ nepĀ™íjemné, tak sáhne znovu dozadu a zip rozepne téměř Ā¾ do konce. Vtom cítí, jak ji zezadu chytne za boky a vyzdvihne ji do autobusu. Dívka se naštve, otoĀ›í se k muĀ¾i a zaĀ•ne mu nadávat: "Co mĀ› tady Ā•lovĀ›Ā•e osaháváte? VĀ¾dyĀ› se ani neznáme!" A muĀ¾ na to: "No, vzhledem k tomu, Ā¾e jste mi uĀ¾ tĀ™ikrát rozepoklopec, tak jsem si myslel, Ā¾e uĀ¾ jsme pĀ™átelé..."

Alenka Yukonská